

METODOLOGIA SPOTKANIA SYNODALNEGO DLA MŁODZIEŻY

Wstęp

1. Przedstawienie się moderatora spotkania oraz sekretarza - osoby spisującej doświadczenia
2. Krótkie przedstawienie się uczestników spotkania.
3. Na początek dobrze jest powiedzieć kilka słów o tym, czym jest synod, dlaczego Kościół prosi młodzież o uczestnictwo, dlaczego ich uczestnictwo jest ważne.
4. Wyjaśniamy, że celem jest rozeznanie głosu Ducha Świętego, który przemawia do nas za naszymi różnorodnymi doświadczeniami: radościami, pragnieniami, zranieniami, buntem, niechęcią...

Ważne jest uświadomić młodzież, że Ducha Świętego można usłyszeć nie tylko za tym co na pierwszy rzut oka jest dobre, piękne, czy „pobożne”, ale również za tym trudne, niedoskonałe, co nas odstręcza i na co nie ma w nas zgody.

5. Wprowadzamy w wybrany temat spotkania (np. dlaczego młodzież odchodzi z lekcji religii, itp.)

Spotkanie

6. Rozpoczynamy krótką modlitwą (jeśli jest młodzież, która deklaruje się jako niewierząca, prosimy by po prostu wysłuchali modlitwy nie biorąc w niej udziału)
7. Na czterech ścianach sali umieszczamy cztery kartki z napisami: ZGADZAM SIĘ, NIE ZGADZAM SIĘ, NIE WIEM, BYĆ MOŻE
8. Wyjaśniamy uczestnikom, w jaki sposób będzie przebiegało spotkanie:
 - Zapowiadamy, że będziemy czytać różne stwierdzenia (np. Młodzież, która ma wiarę nie nudzi się na lekcjach religii. Uczestnictwo młodzieży w religii zależy od jakości zajęć prowadzonych przez księży lub katechetów itp.)
 - Po wysłuchaniu każdego ze stwierdzeń, uczestnicy mają stanąć przy tej ścianie sali, na której umieszczono określenie najlepiej opisujące ich stosunek do odczytanego stwierdzenia.
 - Zachęcamy również młodzież do proponowania ich własnych stwierdzeń (spontanicznie, w trakcie spotkania, albo, jeżeli grupa na to pozwala, możemy na początku spotkania podzielić młodzież na kilka małych grup i poprosić by sami wypracowali stwierdzenia, na bazie których będziemy potem pracować)
 - Wyjaśniamy, że jeśli w trakcie ćwiczenia ktoś zmieni zdanie może przejść pod ścianę z innym napisem
9. Po przeczytaniu stwierdzenia i zajęciu przez młodzież miejsc na sali, pytamy uczestników każdej grupy o motywację zajęcia wybranego miejsca. Informujemy, że oni też wzajemnie mogą sobie zadawać pytania (bez wchodzenia w spór)
10. Schemat można powtórzyć kilka razy w zależności od ilości uczestników i przeznaczonego czasu na spotkanie
11. Na koniec uczestnicy siadają w kręgu i zachęcamy ich do podzielenia się tym co najbardziej ich dotknęło, poruszyło, co było dla nich nowe.

12. W zależności od poruszanego tematu można zadać pytanie o przyszłość (np. jakie zmiany byście zaproponowali, aby młodzież chciała uczestniczyć w lekcjach religii)
13. Podsumowanie. Przeczytajcie młodzieży zapisane wnioski, zapytajcie czy się zgadzają, czy może chcą coś dodać lub zmienić.
14. Modlitwa na zakończenie.
15. Podziękowania za udział i ogłoszenia (np. termin następnego spotkania itp.)